

մարի մեհենին մէջ կանգնեցին Արտեմեայ պղնձածոյլ սոկէօծ անդրին՝ Ավողոնի ան- զրոյն հետ։ Արտաշիս որդին Տիգրան՝ Հրայ գերիներու մէկ մասն բնակեցուց քաղաքին մէջ և մէկ մասն ալ մերձակայ Վարդէսի աւանը՝ որ յետոյ Վաղարշապատ եղաւ։ — Արամայիսին մինչեւ Երուանդ թէ ժամանակ զրիթէ 20 կամ 25 դարուց միջոց, պյու- րատեան զաշտի վրայ շատ փոփոխվթիններ եղան։ Երասի գետն ալ իւր ընթացքն փո- խեց և սկսու հոսիլ Արմաւրէն զրիթէ 4 վերաս հեռու, որուն հին հունը մինչեւ ցարդ կ'երեի ըլլիր ստորոտը, որուն այլապիք Գուշ- րաց Արազ (Յամաք Երասի) անոնք կու- տան։ Երուանդ թէ կ'երեւի ջրոյ նուազու- թեան կամ Երասիի հեռանալուն պատճա- ռու և աւելի տարբացյն տեղույ մը ի խնդիր ենելով, կառոյց Երուանդաշատը և հոն մո- խարեց արքունիքը. Նոյն ժամանակ Արմաւրի հոչակառը մեհենին կուուցերն ալ փոխարքեց ի Բագրատ։ Զորրորդ դարու մէջ Արշակ թ Արմաւրի մէջ կոտորել սուաւ Կամսարակա- նաց ցեղն. այդ միջոցին խորենացին (Բ. Ա. Դ. Ե. արքունիքը կը կոչէ քաղաք։

Արմաւրոյ բրոյն վրայ իւր սահմանց մէջ զանուած են աւական թուով բեւեռածեւ արձանագրութիններ. որոց ստոյդ ընթերց- մաք միայն, Հնարաւոր պիտի մինի ճշգրիտ տեղիկութիններ ստանալ քայլաքին նախա- պատմական ժամանակի մէջ ունեցած հոչա- կին վրայ. Ռուս Հնագէտն Շւմարով, բրոյն վրայ և ստորոտը պեղումներ ըրաւ, բայց իստ Հնութեան նշաններ չգտաւ, բայց եթէ հոչէ անօթներ. իսկ մերձակայ ցածրուն հո- դարբոց մէջ զտաւ արձաթէ մանեակներ, մատանիներ և զանակներ, որոնց ըստ իւր կարծեաց քրիստոնէական Գ-ի զա- րուց կը վերաբերին. միայն բարձրաւանդա- կի մը փորուածքին միջն զտաւ քարելին զնքեր և զանակներ, որոնց խիստ հին ժա- մանակաց կը վերաբերին։ Քննիքիր անգ- դիացի նոր հայագէտը, որ 1888 թին այցե- լեց յԱրմաւրի, կ'ըսէ, թէ գեղացիները բրոյն վրայ հաստ պարիս կամ պատ մը քա- կած ժամանակ, յայտնուեր է զեանուույ մնւուք մը, որ հսկով լցուած մինելով ինքը

չէ կարողացած ներս մտնել, բայց կը հա- մարի որ բրոյն նորը զանուցին քարափոր սենեակներ՝ Վանայ սենեկաց նման։ Ռուս գիտնականն նկոլուկի, իւր Հրատարակած Ռուսաց Հայաստանի բեւեռազիր արձանա- գրութեած զրիթէ մէջ, ընդարձակօրէն կը խօսի Արմաւրոյ վրայ։ Արմաւրոյ բրոյն ա- րեւետակողմը կը տարածուի երկարաձեւ ա- ռապար մը, յորում կը նշմարուին վաղեմի շնուռածոց հմունք, որոնց մերեւս լինին քաղաքին արուարձանըն կամ թաղերն։ Մէջ սեղը կայ Ա. Դաւրայ կոչուած ուխ- տատեղի մը, հասարակ քարերով հիւսուած, փոքր և ցած զնուով, ուսկից կը մտնեն ճնրա- զիր. ներուը կանգնած կայ սիմակ մը, և կը կարծուի հին մեհենատեղի. այժմ ովսի կ'երթան հոն նոր կիւրակին։ — Արա- րատ, 148-152. Ստորգր. Հին Հայ. 498- 500. Բագմապիկ, 1897, էջ 197-203 և 241-248։ Եւ այն։

Հ- ՍՈԽԹԻԱԾ ԵՓՐԻԿԵԱՆ

ՀԱՅՆԱԿԱՆ ԵՐԱՎԵՏՅՈՒԹԻՒՆ

(Եպր. տես էջ 159)

ՅՈՒԹՈՒԱՆ Գ

Հայ երաժշտութեան եւշանները.

 Ա.Ց.Օ.Ց եկեղեցական երգերու զանա- զան եղանակաց օրինակներ տալին առաջ, պատշաճ է նախ ճանչցընել անոնց նշան- ները։

Այս նշանները կը ներկայացնեն ոչ միայն երգի յատուկ ձայնի փոփուութիւնըն, այլ նաև խօսակցութեան ձայնի զանազանու- թիւնները։ Երաժշտական այն նշաններն որ կը յայնեն խօսակցութեան մէջ ձայնի կրած կերպաւուութիւններն, թուով չորս են. ոլո- րակ, ամանակ, հագագ և կիրք։ Ոլորակն է կամ յշու, կամ բոք, կամ պարոյ։ Հեշտը (') կը ցուցընէ թէ պէտք է ձայնը

բարձրացնել, և կը գործածուի մխտելու, արդիւ զիւլու, հրամայելու և հարցընելու բուքը⁽¹⁾ կը ցուցընէ թէ պէտք է ձայնը ցածընել, և կը դուփ սովորաբար ածականներու վրայ որոնք մակրայաբար կամ շաղիապներու տեղ կը դրուին. պարոյկը⁽²⁾ կը սորվեցընէ թէ մի և նոյն վանկի վրայ պէտք է յաջորդաբար բարձրացընել և ցածընել ձայնը: — Ամեանակը կը կայանայ ձայնը հանգչեցընելուն վրայ, քիչ մը բարձրացընելով այն վանկին վրայ՝ ուր կը գտնուի այս⁽³⁾ նշանը: Հագազը երկու տեսակ է, բայ և իշեկ. բարը⁽⁴⁾ կը գործածուի և զրին վրայ, և այն ատեն վ ի հնչումը կու տայ անոր. լերկը⁽⁵⁾ կը նշանակէ թէ ձայնը պէտք է մեղմոնի հանել:

Իսկ կրից հշանեները, քերականութեան միայն կը պատկանին, երաժտուութեան մէջ զործածուած չգտանք. ուստի և առաջնոց նման չեն զասուիր երգի նշանաց մէջ, որոնց ցուցակը կը գտնուի Հայոց շարականաց վերջը: Պիտի կրկնենք հոս այս վերջին նշանները իրենց անուամբ, նախ հայերէն զրուած, յետոյ անոնց լատիներէն թարգմանութիւնը ըստ Շերօնէրի. և վերջապէս անոնց վրայ պիտի յաեկունք մեր տեսութիւներն ու զիտողութիւններն ճանչցնելու համար անոնց յատկանիւններն, սովորական կիրառութիւններն, և անոնց անուններուն թարգմանութեան բըռնած մեխուսնիս:

ՅԱԴՐՈՒԱԾՈՒՅԹ Բացատրութիւն երաժշտական նշանաց կամ Հայոց երաժշտութեան խագերը.

Յուսով կ'ուրախանայինք թէ պիտի կարենանք դրական կերպով մը բացատրել Հայոց երաժշտական ամին նշանաց յատկութիւնն, այս վաստահութեամբ անոնց իրաքանչիւրին երգի օրինակներ առինք և նշանեցինք. բայց երբ հայկական ուժ ձայն եղանակը երրուպական նույայի վերածեցինք՝ տեսանք որ այն նշանաց շատերը չկին համապատասխաներ մեզի արուած օրինակաց արգեանց, և ի գործնականին բնաւ համաձայն չեին երթար, և միշտ նոյն չեր այլ և այլ ձայնից մէջ, հետեւաբար չկրցանց մեր գաղափարը լիսովին ի գործ զնել.

Սակայն զետ շատ բան կը մնար սորվելու հայկական երաժշտութեան մասին, զոր Շրէօտէր իրաւամբ իրբեւ ամենազժուարին արուեստա մը կը համարի, և շատ զդրազդ բան պիտի ըլլար մեզի համար, եթէ այն պիտի նպաստաւոր պարագայից մէջ յորս զնոնուցանց, չկարենայինք աւելի բան մը սորվիլ, քան ինչ որ արդէն հարիւր տարի առաջ զիտէին այս երաժշտութեան մասին և խագերու նկատմամբ: Նշանակենք ուրեմն կարգաւ բոլոր այս խազերը, բացատրելով անոնց իրաբանչիւրին յատկութիւնները և կիրառութիւնը, որչափ որ հասկըցանք:

1.	չեշտ	.	Celer	.	.	Նշան ուրագիկ, որ կը ցուցընէ թէ պէտք է ձայնը քիչ մը բարձրացընել, ձայնին աւելի ոչք տալով:
2.	փուշ	.	Spina	.	.	Նշան լերկ հարագի, որ կը ցուցընէ թէ ձայնը մեղմ հանելու:
3.	բութ	.	Gravis	.	.	Բութ նշան որ կը ցուցընէ թէ ձայնը պէտք է ցածընել:
4.	պարոյկ	.	Curvus	.	.	Պարոյկ, կը ցուցընէ թէ նոյն վանկին վրայ ձայնը պէտք է բարձրացընել ու ցածընել:
5.	երկար	.	Longus	.	.	Այս նշանը կը ցուցընէ ձայնի շափաւոր երկարում մը, բայց ընդհանրապէս աերու վրայ նուազ երկար է քանի պիտի ձայնաւորաց վրայ:
6.	սուղ	.	Brevis	.	.	Այս նշանը կը ցուցընէ թէ ձայնը կարճ հանելու է, այսինքն չոր կերպով և առանց երկնցընելու:
7.	սուր	.	Acutus	.	.	Այս չեշտն է. կը նշանակէ ձայնի զօրաւոր բարձրութեմ մը:
8.	բուր	.	Acinaces	.	.	Այս նշանը կը ցուցընէ թէ պէտք է ձայնը զօրաւոր կերպով բարձրէն վար իշեցընել:
9.	ծունկ	.	Genu	.	.	Այս նշանը, իրմէ վերջը եկու իսպէտ կը մէ նախընթացին զօրութիւնը կու տայ:

10.	Այս նշանը կը գործածուի միայն ատեղի եղանակց մէջ, որ միաներէն յառաջ կու զայ:
11.	թաշտ.	.	Concha	.	.	Այս նշանը կը գործածուի միայն առաջին, երկրորդ և հինգերորդ ձայներու մէջ Ալբանք որոշ իմանալթէ Բնջ է եւր բայն զօրութիւնը նոյն է առաջին ձայն երգին առաջին չափուն երգորդ խաղին, և հինգերորդ ձայնին առաջին չափուն երգորդ խաղին հետ:
12.	ոլորակ	.	Circumflexus	.	.	Այս նշանը ամէն ձայներու մէջ է զրին վրայ կը հանդիպի ի բառ է փաստարեալ, բաց ի երկրորդէն ու երրորդէն:
13.	խունճ	.	Tripudium	.	.	Այս նշանի երգով մերի արուած օրինակն կը բաղկանայ երգի Ծնութագին մը, առանց շտագիլու:
14.	վերնախաղ	.	Elevatio	.	.	Մեր նշանը բարձրածին համաձայն, այս նշանը կը ցուցընթէ թէտաք է բարձրացընել ձայնը երեք ըսր անգամ խաղցնելով գործածուած է եւս երգորդ ձայնի կողման մէջ, որ կերպերուն մէջ վեցերորդն է. և հոն ձայնը երկու անգամ միայն կը թրթայ:
15.	ներքնախաղ	.	Depressio	.	.	Այս նշանին մեզի արուած օրինակն արդիշը, թոյլ եղանին մէր, որ աստիճանաբար երեք աստիճան կը բարձրանար:
16.	բենկորճ	.	Bien uncum.	.	.	Այս նշանը աւելի վերականական է քան թէ երաժշտական. զրուցընէ թէ պէտք է ու մ'աւելցնել այն ձայնաւորն վրայ ուր կը գոնուի. այնպէս որ փոխանակ ափ կը հնչուի առա. փոխանակ էի եռու և իի աել՝ ինորի:
17.	խոսրովային	.	Chosrovæsus.	.	.	Այս նշանին երգով արուած օրինակն համեմատ, կ'երեք թէ ձայնը նախուն կերպով երկրորդ է:
18.	ծնկներ	.	Genna	.	.	Այս նշանին արգեանց նկատմամբ մեզի արուած օրինակն վրայ չենք կննար վատահիլ, և հոս վրան հօսիլ:
19.	էկորճ	.	E uncum	.	.	Այս նշանը դանազան կերպով կը գտնուի. երբեմ միայն է, ինչպէս հոս կերենի, երբեմ երկու կէտե, ըով, երբեմ աւ երեք կէտեր ունի թ, կամ կրկին է առանց կէտերու թ, աւելի կամ նուազ զարդարուն կերպ մը նշանակի ուզելով : Այս նշանին մեզի արց որինակն շատ տարակուական է. կը գտնուի առեղի եղանակաց երգորդ պարբերական մէջ:
20.	ձակորճ	.	Dza uncum.	.	.	Այս նշանի երգով մեզի արուած օրինակն համեմատ, ձայնը աստիճանաբար չըրս տասինան պէտք է իջնէ. բայց արուած օրինակն չըրութեան վրայ կը արակուակինք:
21.	խում	.	Implicatio	.	.	Այս նշանը կը ցուցընէ թէ ձայնը պէտք է երկու անգամ սուրել մի և այս հն, ման վրայ:
22.	փաթոյթ	.	Implicatio	.	.	Այս նշանը կը ցուցընէ թէ պէտք է ձայնաւորին հնյաման վրայ յ մ'աւելցնել. այսինքն եթէ ու մէ, պէտք է ըսել այս, եթէ է եյէ, եթէ ի իյի, իսկ եթէ օ մ'է օյօ:
23.	քարքաշ	.	Productio	.	.	Այս նշանը կը ցուցընէ թէ պէտք է երկարել ձայնը խաղցնելով զնու ի վեր և ի վայր: Ահաւասկ ասոր արգեանց մեզի արուած օրինակը.

1. Զըսին մեզ այս նշանին անունը կ'երեւի թէ Երեսուէր եւս չի գետեր. սակայն զրեցին մեզ երաժշտական խաղերու մէջ և հոս զրուած կար.

	24.	հուկայ	Tremulatio
	25.	զարկ	Tactus
	26.		
	27.		
	28.		
	29.		
	30.	Խոսքովային	
		2 Հետոգ.	
	31.	Խոսքովային	
		3 Հետոգ.	
	32.	Կերպախաղ.	
	33.	Ներքնախաղ	
	34.		
	35.		
	36.		
	37.		
	38.		
	39.		
	40.		
	41.		
	42.		
	43.		

Այսպէս կ'երեւի մեզ, թէ յարաբերութիւն մը կայ այս օրինակին և քարքազ խաղ ձեւեն մէջ, և նոյն իսկ Երեստէրի թարգմանած լտարին բառին իմաստին մէջ. մեզի ըսուեցաւ թէ երկու խաղերէ վերթախաղ և ներքնախաղ կազմուած էր առ այն աստեն կ'երեւի թէ առաջին ուժ նորաները վերթախաղին պիտի վերաբերի, և վերջին ուժը ներքնախաղին:

Այս նշանը կը ցուցենէ թէ պէտք է ա ձայնաւորը փոխել, ինչպէս կ'ունէ թենկրդն, բայց շատ աւելի ազդու կերպով. ուրիշ ձայնաւորաց ըրայ չի դրաւիր:

Զարկի փուշին կ'ունէ զօրութիւնն ունի. հետեւաբար, ինչպէս ըսին մեզի, անով նշանակուած ձայնին արտաքրութիւնը զօրաւորագյն է քան զփուշինը, եթէ այս հետին թաւ չունենայ:

Թաւ հագաղի նշանն է, ոսկորաբար և զրին վրայ

կը դրուի, և անոր վի հնչումն կու տայ. այսպէս գործ-

ածուած կը գտնուի ի սկիզբն վերջին բարի որոգ կը

վերջանան ի բրաբանչեւր ձայնները, որոց օրինակները

պիտի տանք:

Տես թիւ 17:

Այսպէս կը կուտենք զայս՝ որովհետեւ ամենեւին չի տարրերեւ չև նամարի նշանն է եպիկոնպոս զմեղ ապահովուց թէ նոյնն է:

Զենք կրնար գուշակել թէ ինչո՞ւ համար այս նշանը կը կրկնուի ցուցակին վերջը. մեզի նոյն կ'երեւի չէ համարի նշանին հետ:

Բոլորովին անծանօթ է մեզ այս նշանիս անունն:

Այս նշանը վերքնախաղէ կազմուած կ'երեւի:

1. Այս նշանիս անունը մեզի անծանօթ է: Նոյնպէս հետեւեալ նշանաց անունները չեր զիտեր մեզի առաջնորդող զպրապեար. հայ եւ պիսկոպոսին պարտական ենք այս վերջին խաղը մասին մեր ստացած քիչ տեղեկութիւնն ըը: Հաւանական է թէ Երեստէր եւս չէ կրցած

անոնց վրայ տեղեկութիւն մ'ասնեւէ, որովհետեւ զայս հրատարակած միջոց՝ և ոչ միայն անունը կը յիշէ, և գուն եղած է այս խաղերու ցուցակն օրինակել, ինչպէս որ գտած էր շարկանաց մէջ:

Հայոց եկեղեցական երգոց ուր ձայներուց եղանակաց մէջ եղած մէժ տարրերութիւնը՝ Շրէօսէրի առաջդաժին, և մեր ներկայաց ցուցածին մէջ, ուստի յառաջ կոչ զայ: Զայ ցուցըներու համար մեր գործադրած միջոցներուն օգուտը: Օրինակ այս ուր ձայներու, նախ հայերէն գրութեալիք և խազերով, և ապա մեր գրերով և մեր հօդայով գրուած:

Շրէօսէր, գրեթէ հարիւր տարի առաջ, իւր Թհեսաւրս լինցաւ արտեսուած գրին մէջ տպել տուած է Հայոց եկեղեցական երգոց ամֆ ձայներու եղանակը. բայց համեմատելով զանոնիք հայ գարապետին երգածներուն հետ, շատ զարմացանք գրեթէ բարովին իրարկին իրարու հակառակ զաներով: Այնչափ ասրբեր ենք որ ո և է անձն, իթէ համեմատէ Շրէօսէրի հրատարակած երգերը մերիններուն հետ, իրաւամբ պիտի ըսէ, թէ կամ Շրէօսէր այս ձայները հաւատարիմ ճշգութեամբ չէ գրած, կամ թէ մենք շատ բան անոնց եղանակին վրայ աւելցուցած և փոխած ենք, և կամ զարէ մ'ի վեր այց եղանակներն մեծամեծ փոփոխութիւններ կրած և անթիւ զարգերով ժանրաբենած են: Պակայն համոզուած ենք որ ասոնց և ոչ մին է իրօք: 1. — Բայանի է թէ Շրէօսէրի գրած երգոց եղանակները եղականութիւնն մը և սեպհական յատկութիւն մ'ունին, որ պիտի չունենային, եթէ քիչ մը փոփոխուած կամ այլայլած ըլլային: 2. — Իսկ մենք կրնանք ապահովընել թէ մեր կողմանէ ամենայն կարելի խնամք ըրած ենք, և ամէն երկաւ կայելի զգուշութիւններ ի գործ գրած՝ այս ձայներու եղանակները ամենայն խցանիւս ճշգութեամբ օրինակելու, իրենց ամենաշնչին մանրամասնութեամբը: 3. — Վերջապէս ստոյգ և որ այս ձայներու եղանակները գարէ մ'ի վեր Հայոց կողմանէ ամենեւին փոփոխութիւնն մը կրած չեն, սրովէնեան միշտ նոյն խազերը կը ծառայեն երգելու համար, և նոյն զրբերն են ի գործածութեան, ինչ որ կին հարիւր տարի առաջ, և զորս քննեց Շրէօսէր. և հաւանական է թէ այս գրոց

մէջ բավանգակուած եղանակներն Ս. Մեսրովայ հնարածներն ըլլան ճշղիւ: Պէտք է ապա նախիին խորհրդածութեան սաղրածէն գուրս՝ բարբերովին որ կայ Շրէօսէրի հրատարակած հայկական երգերուն և մեր հրատարակածին մէջ, զոր խիստ հաւատարմութեամբ նօգայի առինք, այնպիսի հայ գարապետի մը երգեցուութենէն, որ իւր արտւեստին մէջ ամենաբաշ կը համարուէր:

Ըստ մեր կարծեաց, այս տարբերութիւնն առթող իրական և զիմաւոր պատճառաց մին է մեր այժմեան յշերոպա՝ նօգայի տած կերպը նոյն չլինելը՝ ինչ որ էր զար մը յառաջ: Այն որ մեր այժմ սեւերով և կործներով (շրջե) կը նշանակենք, հարիւր տարի տառձ բարբակներով և սպիտակներով կը նշանիին, և կամ թերամներով (semi-brèves) և սպիտակ նօգայով (minims). և սեւերը որ այն տաճն կիսասպիտակ (semi-ninime) կ'անուանէին, մեր այժմեան կրիին կործներուն կը համապատասխանէին. այսպէս միւս նօգաները: Ուրիշ պատճառ մ'ալ, որ կը համարինք թէ օգնած ըլլայ Շրէօսէրի հրատարակած հայերէն երգերուն և մեր գրածին մէջ եղած տարբերութեանը, կարելի է թէ այս ձայները քիչ մը տարբեր ոճով իրեն ներկայուցուցած ըլլան, քան ինչ որ գրեց և երգեց մեղի հայ գարապետը. որովհետեւ, Շրէօսէրի եղանակներէն շատերը մերիններու պարզերն են. կը տեսնուի նման ձայներու ընթացքը մը, բայց աեւողութիւններն և ամանակին գորութիւնը միշտ նոյն համեմատութեան մէջ չեն. և ասոր պատճառ՝ կարելի է թէ իր երգիշը, աւելի զանգազ, և աւելի պարզ ու նուազ զարգարուն երգած ըլլայ՝ քան մեր հայ գարապետը, թէ մեր օրինակած եղանակները խնոզուած կ'երեւին, և Շրէօսէրինները պարզ, ասոր պատճառն այս ալ կրնայ ըլլալ, որ՝ վախնալով թէ եղանակին կը զալինք եթէ ի բաց թաղումներ զարդեր սրովէնեան կարդեր, որ գարապետին քմահանոյից յատուկ կ'երեւին, մենք խզնմութեամբ նախածնար համարցանը լուսնիս ճիշջէ օրինակել, շատ գծուարութիւն կրելով հանգերձ շափերւն նկատմամբ. մինչդեռ Շրէօսէր՝

Նուազ երկիւղածութեամբ, հաւանականարար յազաւած ըլլայ իրեն զարդ երեցածները և միայն ուշ զրած չափերուն մէջի զիսաւոր ձայն ներուն՝ զանոնը էական համարելով երգին։ Թիերեւս երկուցնիս հակազրութեամբ ներկայացուցած ըլլանը զանոնք. և եթէ իշտակ ներկու կարգի փօխուած է, ինչպէս իրօք եղած կը համարիմ, այլ եւս ուրիշ բան պէտք չէ Երէտէրի և մեր ներկայացուցած եղանակներուն մէջ եղած նմանութեան յարաբերութիւնն անիմանալի ընելու համար։ Դակայն, այս եղանակաց վրայ մեր զարպահեամբն աւելցուցած զարդերը չափի զերածելու համար յաղթած գուտարութիւննի, ոչ միայն ապացոյց մ'են հաւասարմութեամբ Հայոց ուժ ձայն եղանակներն օրինակած ըլլանուս, այլ նաեւ նոյն իսկ այդ զարգերին աւելի կատարեալ և աւելի ճիշջ զարդար մը կուտան Հայոց երածատական հանճարոյն ունաշակին։

Յաւալին այն է, (որ և ամէն տարակցս կը փարատէր ու շատ զաւարութիւնը կը վերցնէր) եթէ Երէտէր մտածած ըլլար ստիպել այս ուժ ձայններն իրեն երգոդ անձը, որ հայկական երաժշտութեան նշաններուն վրայ բռնուրն ալ գրէ, ինչպէս որ մենք ընել տուինք մեր զարպատին։ որովհետեւ մեզի այնպէս երեցաւ, թէ այս զգաւորութեամբ միայն կրնայինք երգչին ուշադրութիւնը սեւենի և ստիպել զինքը հաւատարիմ ծցութիւն պահել այս նշանաց գործածութեան՝ և հետարար եղանակաց խաղերուն մէջ։ և եթէ ինքն ալ, մեզի պէս բաներուն վրայ խազերը զրած և մեր գրերով զրած ու մեր նույզոյով նշանակած ըլլար՝ հեշտակ կը հասկըցուէր և կը դիւրանար զատատանը, և նոյն իսկ Հայոց համար համեմատութեան միջոց մը կ'ըլլար անսոն ծցութիւնը ճանչնալու և հաստելու համար, այս նիմին վրայ նորուրըզակցելու առթիւն Ալր, մեր ներկայացուցած եղանակաց վրայ կարելի է այս փորձն ընել, և ուղղելու ուր որ ուղղութիւն կը պահիս, և կը փափաքինք որ օր մը ըլլայ, քանի օր շահ մը չօւնինք կեղծելու կամ ծածկելու այն միաբները՝ որ մերը չեն. մեր հետագոտութեանց և աշխատութեան զիսաւոր նպա-

տակն ըլլարով զիւրացնել այլոց՝ լուսաւորել և խորանուի ըլլալ այն բաներուն, որոնց մենք ժամանակ կամ առիթ չունեցանց, և կամ՝ ի հեռուստ և ի մթան միայն նշմարեցնը, անպակաս ըրինք ջանքերնիս յաղողելու առ այն։

Տարայարելի

Է. Կ. Ա.

— սոսո —

ՊԱՏՄԱԿԱՆ ՔԵՐԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ

ԿԻԼԻԿԻԱՆ ՀԱՅՑԵՐԻ ԲԿԵՆ

(Շաբաթ տես 215)

ԲԱՑԱՑՈՒՆԻԹԻՆ. ԿՈՎՄԱՆ, ՀԱՄԱԿՈՅՑԳՐՈՒԹԻՒՆ. ԹԵԱՆՑ ԵԿ ՍԱՌԱԴՐԱՑՈՒԹԻՒՆ. ՎՐԱՅ.

Ա. — Հայկական ալրիւներու կոչմանց մէջ, անոնց մանաւանդ որ միջին հայերէն են, առաջին տեղին կը զրաւէ յիշուած ալրերաց Համառոտազրութիւնն, յետոյ տեղերուն թիւը։ Ընդհանրապէս սակայն Անսկզը Անտիոքյա գրքէն կոչմանց մէջ, համառոտազրութիւնն Ass. Ant. յանախ զանց եղած է. ուստի այն ամէն կոչմունք որ համառոտազրութիւն մը չունին միասին, Անսկզը Անտիոքյա-էն առնուած են։ — Գալով տեղերու թուայն, էլերու թիւը՝ իրեն յաջորդող տողերու թիւերէն զատուած է (-) գծիկով մը. երբ շատ են տողերու թիւերը, կէտով մը իրարէ կ'որոշուին։ Ալսպէս, օրինակի համար, պարոն 13-7. 24. 31, կը ցուցնէ թէ պարոնն կայ Assises d'Antiocheի մէջ յէջ 13, տող 7, տող 24, տող 31. և սորի շատ էլերու թուոց մէջ, զոր օր. ֆուլմն 13-13, 15-15, 41-7. 22, բաել է որ ֆուլմն կը հանդիպի Assises d'Antiocheի մէջ յէջ 13 տող 13, յէջ 15 տող 15, և յէջ 41 տող 7 և տող 22։ Ծանուցանենք և զայս որ Վաստակոց գրոց, Միմիթար Հերացոյ և ուրիշ մի քանի աղբերաց կոչմանց մէջ տողերու թիւերը առ հասարակ նշանակուած չեն. Ուր որ տեղահամարն սխալ ըլլայ, պիտի սրբազրուի Բառզերբին մէջ՝ որ իրը յաւելուած այս քերականութեան՝ լոյս պիտի տեսնէ։